Pregaria.cat

Entrada

Vacances

Per Lluis Salinas el dj., 10/07/2025 - 08:30

Un full en blanc i el cursor que no para de parpellejar. Però no belluga. No avança. Apareix l'angoixa per haver d'escriure quelcom amb una certa densitat, una certa profunditat. Però és ben difícil si es vol fer bé.

Sempre està el recurs fàcil de la intel·ligència artificial. Una temptació que costa d'evitar encara que, en el fons, sempre hi ha l'esperança de que la creativitat humana mai podrà ser substituïda. Però la inspiració no arriba. I, a sobre, el cap no deixa de buscar els estímuls que una i altra vegada arriben durant el dia. Un dia i un altre.

Segurament aquesta és una de les conseqüències de treballar en moltes tasques alhora. Això que és tan comú avui en dia. Els que van començar a fer-ho van ser els ordinadors. Ara, amb el pas del temps, aquestes caixes ens han canviat la manera d'estar en el món.

Com que el cervell segueix demanant aquestes espurnes de novetats que no porten enlloc, torna a aparèixer la temptació d'obrir alguna xarxa on poder veure algun vídeo curt que ajudi a passar la necessitat de moviment i velocitat. És com si digués: "vull més, més activitat".

Però aquests encenalls d'informació, encara que calmen la necessitat que el cervell pensa que té, no deixen pensar. Es queden a la superfície. Les idees, en canvi, són al fons. I cada cop sembla que estiguin més lluny. Costa molt d'arribar-hi.

Ara venen les vacances. Per alguns, ja s'apropen. Per d'altres, les vacances ja són aquí. Estava pensant que ha calgut molt de temps perquè les nostres societats les considerin com a bones, necessàries i, finalment, obligatòries.

Cal descansar, però costa. Quan es porta tot l'any embotint estímuls per mil llocs diferents, costa parar les màquines i descansar. I aquí és on volia arribar perquè amb l'oració passa igual. És possible sentir el silenci quan el ritme de les nostres vides ens ha deixat sords? Podem sentir la remor que ve del cor si a sobre hi ha amuntegades mil experiències i sensacions que ens enlluernen i ens distreuen?

No hi ha dubte de que no.

Igual que entrenem el nostre cos en un gimnàs, ens cal mantenir el to de la nostra vida de pregària buscant silenci i calma. Cal reduir els estímuls que no parem de rebre per poder escoltar Déu.

Potser, ara que venen les vacances, una bona manera d'aconseguir-ho és dedicant un temps a aïllar-nos del soroll i, després, entrenar-nos a pregar. Començant per coses senzilles, però deixant que Déu ens porti per on ell vulgui per poder trobar-lo en els llocs més insospitats.